

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5Csp/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201561
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2718201561.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: P. E., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom B. XX, B., o zaplatenie sumy 949,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 949,02 eur a úroky vo výške 638,71 eur a úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 949,02 eur od 01.10.2018 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Poštová banka, a.s. sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 19.10.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 949,02 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 638,71 eur, zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 949,02 eur od 01.10.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 949,02 eur od 01.10.2018 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej ako „Zmluva“) dňa 20.09.2013, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.000,- eur. Ďalej v žalobe uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli Obchodné podmienky Žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaný svojím podpisom Zmluvy potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný si svoju povinnosť neplnil riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca vyhlásil dňa 05.01.2016 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy zaplatil. Poslednú čiastkovú úhradu žalovaný vykonal dňa 20.12.2017, od tohto dňa už žiadnu inú úhradu nevykonal. Žalobca k žalobe pripojil aj Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička, ktoré neboli podpísané žalovaným.

2. Uznesením č. k. 5Csp/88/2018 - 78 zo dňa 24.07.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie č. 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, nakoľko Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 09.12.2015, Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo

dňa 05.01.2016, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2019 zo dňa 06.05.2019 mal súd preukázané, že pôvodný žalobca spoločnosť Poštová banka, a.s. platne postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

3. Žalobca vo svojom podaní, doručenom súdu dňa 13.01.2020 uviedol, že dňa 06.05.2019 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 1.811,83 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 949,02 eur, poplatkov vo výške 56,50 eur a z úroku vo výške 806,31 eur. Žalovaný čerpal dňa 20.09.2013 peňažné prostriedky vo výške 1.000,- eur. Ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaný uhradil sumu vo výške 899,78 eur a to dňa 20.10.2013 sumou vo výške 5,85 eur, dňa 26.10.2013 sumou vo výške 1,- eur, dňa 14.11.2013 sumou vo výške 34,50 eur, dňa 19.12.2013 sumou vo výške 68,- eur, dňa 20.01.2014 sumou vo výške 33,05 eur, dňa 19.02.2014 sumou vo výške 30,62 eur, dňa 17.03.2014 sumou vo výške 30,62 eur, dňa 14.04.2014 sumou vo výške 30,62 eur, dňa 15.10.2014 sumou vo výške 34,38 eur, dňa 18.11.2014 sumou vo výške 34,38 eur, dňa 12.12.2014 sumou vo výške 34,38 eur, dňa 15.01.2015 sumou vo výške 34,38 eur, dňa 20.02.2015 sumou vo výške 3,38 eur, dňa 15.01.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 12.02.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 14.03.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 16.05.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 14.06.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 14.07.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 11.08.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 16.09.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 14.10.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 24.11.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 22.12.2016 sumou vo výške 33,- eur, dňa 24.01.2017 sumou vo výške 33,- eur, dňa 23.02.2017 sumou vo výške 33,- eur, dňa 24.03.2017 sumou vo výške 33,- eur, dňa 21.04.2017 sumou vo výške 33,- eur, dňa 20.12.2017 sumou vo výške 33,- eur, pričom z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 50,98 eur, na úroky bola započítaná suma vo výške 718,59 eur a na poplatky bola započítaná suma vo výške 130,21 eur. Žalovaná suma 949,02 eur pozostáva z rozdielu poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 1.000,- eur a úhrad žalovaného na istinu vo výške 50,98 eur.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

5. Žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

6. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na riadne predvolanie na pojednávanie dňa 14.01.2020 nedostavili, ich neúčast' písomne ospravedlnil právny zástupca žalobcu. Na vyššie uvedené pojednávanie sa nedostavil žalovaný, svoju neúčast' neospravedlnil.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Obchodnými podmienkami (č. I. 5 - 7), výzvou na úhradu dlžnej sumy (č. I. 9), zmluvou o úvere (č. I. 10), výzvou na splatenie dlžnej časti úveru (č. I. 11 -12), výpisom zo systému Poštová banka, a.s. o stave úverového účtu (č. I. 13 -14), sadzovníkom poplatkov (č. I. 15 - 20), platobnými produktmi (č. I. 21 - 31), všeobecnými obchodnými podmienkami (č. I. 32 - 39), oznámením o postúpení pohľadávok (č. I. 67 - 68), zmluvou o postúpení pohľadávok (č. I. 68 - 73) a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

8. Pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.09.2013, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur s úrokovou sadzbou 25,50 %. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v 72 mesačných splátkach po 30,62 eur mesačne. V zmluve boli ďalej uvedené dátum prvej platby do 20.10.2013, dátum ďalšej platby k 20. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 20.09.2019, poistenie - základný súbor poistenia, RPMN 28,70 %, priemerná hodnota RPMN 25,21 %, celková výška nákladov 894,36 eur.

9. Podľa č. 3 bodu 1 Zmluvných podmienok, Zmluvou o úvere vzniká Poštovke záväzok poskytnúť klientovi peňažné prostriedky, za splnenia podmienok stanovených Poštovkou, do výšky uvedenej v Zmluve o úver. Poštovka poskytne klientovi peňažné prostriedky vo výške schváleného úveru zníženého o poplatok za spracovanie úveru aktuálneho sadzovníka poplatkov Poštovky. Poskytnutím prostriedkov zo Zmluvy o úvere vzniká klientovi ako aj spoludlžníkovi záväzok tieto peňažné prostriedky tvoriace pohľadávku Poštovky (vrátane úrokov, poplatkov, úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty) vrátiť a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička.

10. Podľa aktuálneho stavu úveru podľa výpisu z úverového účtu (č. I. 13 - 14 spisu), predloženého žalobcom, žalovaný uhradil celkovo sumu 50,98 eur.

11. Z podania označeného ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 05.01.2016 má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že úver sa stal k 05.01.2016 predčasne splatným v celom rozsahu, pričom výška dlžnej sumy spočíva v dlžnej istine vo výške 949,02 eur, úroku vo výške 320,45 eur, poplatkov za upomienky vo výške 39,65 eur a poistného vo výške 13,10 eur t. j. dlžná suma je celkovo vo výške 1.322,22 eur. Ďalej právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia danej výzvy. Písomnosť bola žalovanému doručená dňa 11.01.2016, čo má súd za preukázané z pripojenej fotokópie doručenky.

12. Podaním označeným ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 10.12.2015 má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že pohľadávka je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 276,87 eur, pričom pozostáva z omeškanej splátky vo výške 227,62 eur, poplatkov vo výške 36,15 eur a poistné vo výške 13,10 eur, pričom právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy a upozornil žalovaného, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, bude oprávnený úver zosplatiť. O možnosti zosplatenia úveru bol žalovaný informovaný, čo má súd za preukázané z podacieho hárku (č. I. 12 spisu).

13. Podľa § 52 ods. 1, 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákon o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 30.04.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení od 01.01.2015, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 150 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

25. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (ods. 1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ods. 2).

26. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

27. Súd sa v prvom rade musí vysporiadať s otázkou, či bola pohľadávka pôvodného žalobcu platne postúpená na žalobcu. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, konkrétne uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom

takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitimácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Žalovaný neplnil splátky dohodnuté v zmluve o dostupnej pôžičke riadne a včas a na jeho strane došlo k omeškaniu s platením peňažného dlhu. Banka bola v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami.

28. Súd mal v konaní listinnými dôkazmi preukázané, že pôvodný žalobca - banka, si splnila svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného k úhrade dlhu výzvou zo dňa 09.12.2015, následne výzvou zo dňa 05.01.2016 oznámil žalovanému predčasnú splatnosť pohľadávky v celom rozsahu a napokon bola celá pohľadávka postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2019 zo dňa 06.05.2019 na žalobcu. Súd uvádza, že postup postúpenia pohľadávky bol v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zachovaný.

29. Súd mal listinnými dôkazmi predloženými žalobcom preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol dňa 20.09.2013 záväzkový vzťah zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX. Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o úvere je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Preto treba na právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútny obchod. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.09.2013 je typovou zmluvou, uzatváraná vo viacerých prípadoch, pričom žalovaný jej obsah nemohol reálne ovplyvniť. Vzhľadom na to uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, a preto pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia. Pod pojmom spotrebiteľské úvery možno rozumieť všeobecné označenie skupiny zmluvných typov, na úpravu ktorých sa majú popri zákonnej úprave samotných zmluvných typov ako sú napr. zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva použiť ďalšie právne normy, ktoré dopĺňajú všeobecnú úpravu jednotlivých zmluvných typov o ďalšie náležitosti vymedzené v zákone č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Za spotrebiteľský úver sa považuje každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 2 citovaného zákona. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Zmluva o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.09.2013 má všetky náležitosti, ktoré vyžaduje Zákon č. 129/2010 Z. z. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo dňa 20.09.2013 k platnému uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere. Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o úvere je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Uvedená zmluva o dostupnej pôžičke je zároveň aj spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom jej základným charakterom je charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy. Spotrebiteľským úverom je každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 3 cit. zákona. Súd preto pri právnom posúdení veci aplikoval na zmluvu ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľa a tiež zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd posúdil obsah zmluvy a zmluvné podmienky a má za to, že zmluva medzi účastníkmi bola uzavretá platne. Právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 72 mesačných splátkach po 30,62 eur mesačne.

31. V zmluve o pôžičke bola riadne dohodnutá ročná úroková sadzba 25,50 %, RPMN 28,70 % a priemerná RPMN 25,21 %, tiež termín konečnej splatnosti 20.09.2019. Žalobcovi tak patrí aj v zmluve dohodnutý úrok.

32. Žalobcom uplatnený zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 949,02 eur od 01.10.2018 (deň nasledujúci po zosplatnení) do zaplata na základe zmluvy o úvere súd nepovažoval za dôvodný. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dojednanú dobu. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku, dlžník -spotrebiteľ stráca výhodu splátok a poskytnuté prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale musí ich okamžite vrátiť veriteľovi, čím sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť veriteľovi namiesto úrokov z úveru, úroky z omeškania z dlžnej sumy úveru. Právo na riadny úrok z úveru má žalobca do zosplatnenia istiny úveru (t.j. do 30.09.2018) a následne má žalobca ako veriteľ právo už iba na úrok z omeškania. Krajský súd v Prešove už v rozsudku sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30.6.2015 uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatnenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Rovnako Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012 vyhodnotil v obdobnej posudzovanej veci ako ústavne konformný taký výklad príslušných právnych predpisov v rozhodnutiach okresného a krajského súdu, v zmysle ktorého v prípade, že veriteľ pristúpi k tzv. zosplatneniu úveru, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru, a teda veriteľ má právo na riadne úroky z úveru len do zosplatnenia úveru. Z týchto dôvodov súd žalobcovi zmluvný úrok z úveru za obdobie po zosplatnení úveru nepriznal, t. j. zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 949,02 eur od 01.10.2018, nakoľko zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným zanikol zosplatnením úveru a po zosplatnení úveru banka už nemá nárok na úhradu zmluvného úroku, ale len na úhradu zákonných úrokov z omeškania.

33. Súd sa odvoláva aj na aplikačnú prax súdov, ktorá sa zaoberala otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách. Najvyšší súd konštatoval cit. Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ (uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods.2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

34. Žalovaný uplatnenú pohľadávku nespochybnil, ani neuviedol a neprodukoval dôkazy spochybňujúce pohľadávku žalobcu čo do výšky a dôvodu.

35. Súd mal v predmetnej sporovej veci preukázané, že žalovanému bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur, ktorý žalovaný riadne a včas nesplácal. Z priloženého prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný zaplatil na istinu sumu vo výške 50,98 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému istinu úveru vo výške 949,02 eur, úroky z istiny do 30.09.2018 vo výške 638,71 eur, zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 949,02 od 01.10.2018 do zaplata a zákonný úrok z omeškania. Súd na základe vyššie uvedeného priznal žalobcovi istinu vo výške 949,02 eur, vyčíslené úroky z úveru do zosplatnenia úveru vo výške 638,71 eur. V časti o úhradu zmluvného úroku vo výške 25,50 % ročne zo sumy 949,02 eur od 01.10.2018 (t. j. po zosplatnení úveru) do zaplata, súd žalobu zamietol na základe dôvodov vyššie uvedených.

36. Keďže žalovaný nezaplatil svoj dlh riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 949,02 eur od 01.10.2018 až do zaplata, pretože takto priznané úroky z omeškania sú v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

37. Podľa § 232 ods. 3 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

38. Podľa § 232 ods. 4 C.s.p., ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiím ich splatnosti, ak súd nerozhodne

inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

39. Žalovaný v konaní nepožiadaval o možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach a taktiež súdu nepredložil dôkazy odôvodňujúce možnosť povoliť splácať pohľadávku v splátkach v zmysle § 232 ods. 4 C.s.p. Preto súd rozhodol o lehote plnenia priznanej pohľadávky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p.

40. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi podľa pomeru jeho úspechu vo veci priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

43. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.).